

ELŐFIZETÉSI AR:

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 25 kr.

SZERKESZTŐSÉG:

Búza utca, 1283. szám,
hova a lap szerelmi ré-
szét illető közlemények
küldendők.

Kéziratok nem
adatok vissza.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

KIADÓHIVATAL:

Szikes Antalkönyvnyom-
dája, hova az előfizetési
pénzek, hirdetések és
minden a kiadóhivatal
érdeklő közlemények
küldendők.

„Nyilttérben” egy
sor közlési díja 10 kr.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel.

Pályaválasztás előtt.

A törvény bár birsággal sújta azon szülőket, kik gyermekeiket nem járják iskolába; ezen szigorú intézkedésnek azonban alig van valami fogantatja: mivel rossz tanulók voltak és lesznek mindig. A szülő ha látja, hogy gyermekeinek nem nagy kedve van az iskoláztatásra, egyszerűen azzal vigasztalódik, hogy hiszen ha nem tanul, majd jó lesz valami mesterségre saztántanítsa meg a mestere, ő veszi hasznát, hát nevelje.

Van nagyon sok szülő, a ki így gondolkozik, nem gondolva meg, hogy iskolázatlanul felnőtt fiúból ritkán válhatik hasznavehető ember. A szegény iparos, a ki kénytelenítve van tanonczot tartani, nem válogathat abban, hogy hány osztályt végzett az iparos pályára szánt fiu, mert sokszor örül, ha bármilyet is kaphat.

Azzal aztán akarva — nem akarva meg kell elégednie, mert válogatni nem lehet.

Vannak szülők — az iparososztályt magát sem véve ki, — kiknek gyermeke ha egy kis hajlamot érez a tanulásra, azt már a világról sem hagynák iparos pályára lépni, mert ha „úr” lesz belőle: könnyebben megélhet. Ez az ura’gó nézet; ismerek iparos családokat, kik a világról sem adták volna a „jó tanuló”-fiukat mesterségre, hanem e helyett, habár adósságot adósságra csináltak is, tovább neveltették a lángeszű fiut — „ur n a k.”

Volt rá eset néha-néha, hogy egyik vagy másik véletlenségből eltalálta a szerencsét s lett belőle hivatalnok vagy más „ur-féle”, de ezek

nem voltak valami sokan, mivel protekciójuk nem lévén, alig tudtak valamire vergődni.

Volt arra is eset, hogy egynémelyik elvétel protekció révén idővel, de nagyrájkán, magasabb hivatalra tett szert. S az ilyen „szerencsések” láttára vakult el a többi. Mint a mesebeli béka, midőn a kővér ökröt meglátva, ő is olyan akart lenni, addig puffaszkodott, míg szétrepedt.

Furcsának tűnik fel a hasonlítás, de hányan jártak már így? az számtalan. Voltak családok, kik a jobb módúak sorába tartoztak, a sok gyermek között volt egy kiváló zseni, egy lángeszű s ezért a többi megillető apai-anyai szerény javukat áldozták föl a szülők azon reményben, hogyha majd abból „nagy úr” lesz, visszasegíti a többi testvéreinek — visszasegíti a rááldozott filléreket a szüleinek. Lehetek, a kik nem csalatkoztak ebbeli reményükben, de voltak sokan, kik későn könyezve látták be szomorú tévedésüket. De ne beszéljünk erről! A szülők mindig javát akarják gyermekeiknek, azon vannak, hogy belőlük minél tökéletesebb embereket neveltesenek. Ámde ha az nem sikerül, nem mindig az ő hibájuk.

Mennyivel jobb volna, ha a szülők körültekintőbbek volnának! Mennyivel hasznosabb polgárai lennének a hazának az oly fiukból nevelt iparosok, a kik a kellő iskoláztatásuk után lépnek arra a pályára, a mely pályára most oly mostoha, hogy ettől annyian irtóznak: mintha nem volna képes idővel nagyobb tiszteletet, könnyebb megélhetést biztosítani a becsületes munka mellett, mint valami csúszás-mászás révén alamizsnához jutott „sanyarú vendel”-i állás. Mi riasztja vissza a józan gondolkodású

szülőket gyermekeiket az iparos pályára adni? nem más, mint a napjainkban mindinkább elháruló, az iparost majdnem semminek tekintő azon ferde nézet, hogy hiszen csak egy szabó, cipész stb. a szegény halandó, és nem az intelligencia számot tevő osztályához tartozó „ur.”

Sokszor igaza van annak, ki az iparosban csak szabót, cipészt stb. lát. De miért van ez ismét? Azért, mert gyermekkorában nem nyert az illető oly nevelést, — illetve iskolázást, — mely őt a műveltségnek csak kezdetleges színvonalára is emelte volna. Hogy váljék egy iskolázatlan fiúból jó iparos? Ma már egy iparosnak nemcsak jó munkát kell készíteni tudni, de kell, hogy azokkal, a kiknek dolgozik, mint művelt ember tudjon bántani, s ha ez meg van egy iparosnál — és ehhez még ugy tudja a megrendelőjét kiszolgálni, hogy annak nincs oka a panasza, — akkor mielőbb megalapíthatja szerencséjét. De a durva, műveltséget nem ismerő, e mellett még a mesterségét sem értő iparosnak se munkája, se tisztelője nem lehet.

Hiába, oly dolog bonczolgatásába bocsátkoztam, a mit sokan nem fognak helyeselni. De csak úgy lehet a bajon segíteni, ha azt ismerjük, s én hiszem, hogy a jövőre nézve jobban megfontolják a szülők azt, hogy „urat”-e vagy iparost neveltesenek fiaikból. Azt nem kívánhatja ugyan senki, hogy egy családapának, ha 6 fia van, azt mind az iparos pályára adja, de azt ismét az apának kell tudni, hogy melyik fiából mit lesz jó nevelni?

Az idő itt van, az iskolák bezárvák, gondoskodjanak a szülők gyermekeik jövője felett

TÁRZA.

Egy vasúti szerencsétlenség.

Németből: **Lukás Ilona.**
(Folytatás.)

— Igazad van — szól a kapitány gondolkozva — talán egy szerencsétlent. a sors által üldözöttet fogsz ott találni, kinek oka van nevét elhallgatni s téged a régebbi időből ösmér s másképp nem tud helyzetén segíteni.

— Lehetséges, az pedig kellemetlen dolog lenne — jegyezte meg az őrnagy — azzal nem törődik az az asszony, hogy rá nézve mint katonatisztre milyen következménye lehet ennek a dolognak, nőtlen vagyok és mégis minden további megfontolás nélkül férjének ad ki, — talán nevem compromittálására célzó szélhámosság az egész, — ez volna aztán a gyalázatos komédia, gyorsan végét kell szakítanom. Világos, hogy oda kell mennem. Csak a szükséges engedélyt gyorsan megkapnám!

— Amint hozzád jöttem, láttam az ezredest a kaszárnyába menni. Arra mehetsz s az engedélyt megkapod, a vonat egy óra múlva megy, háromnegyed óra alatt ott vagy, tehát: „Szerencse fel!”

Krisztiánt dörgő hangon hívta be ura, hogy neki a szükséges rendeleteket kiadja; ez az őrnagy hangulatából észrevette, hogy itt a kérdéskódésnek helye nincs. Fejcsóválások között szaladt a kocsiért, mert hát mi történik most, mikor az őrnagy semmit nem kérdez s Krisztián nélkül indul el a nagy világba. Tíz percz múlva ez megtörtént és Krisztián még csak azt sem tudta, hogy ura hova utazott.

A vasúti balesetnek, — mely egy kis állomás közelében történt — szerencsére emberélet nem esett áldozatul, az utasok közül azonban többen megsebesültek. A kis városkának mind két orvosa rögtön a helyszínen termett, s míg a fiatalabb a közeli vendéglőben

elhelyezett könnyebb sebesülteket vette ápolás alá, az alatt az idősebb — Belden orvos — a még mindig ajult s veszélyesen sérültnek látszó Ilonát vitette saját lakására.

Azon szoba szomszédságában, hova a sebesültet vitték, Roditz tanár a legnagyobb izgatottsággal járt fel s alá. Nem törődött saját fájdalommal, összeütdött tagjaival, folyton szeméi előtt lebegett a halottsápadt leányarc, az élettelen test, mely a szerencsétlenség után — még mielőtt segély érkezett volna — ájultan karjaiban nyugodott.

Mit fog hozni a következő óra? Veszélyes-e Ilona sebé? már annyira volt, hogy e néven nevezte őt. Meglehet-e menteni? Megmenteni . . . de kinek? Minden valószínűség szerint egy goromba, kiállhatatlan embernek, ki e drága teremést féltékenységgel vagy egyéb kinnozza.

A lehetőség és valóság fölött gondolkozva annyira elmélyedt gondolataiban, hogy észre sem vette, mikor az ajtó kinyílt, akkor riadt fel, midőn egy kéz érintette vállát.

— Ah ön az doktor ur, mondja csak, hogy van betegünk? Oly nagy aggodalom látszott arcán, hogy a doktor mély részvéttel szorította meg kezét s biztatólag szólott hozzá:

— Csak bátorság Uram, semmi veszélyről sincs szó, még csak komolynak sem mondható a megsebesülés. A hosszas ájulást a nagy ijedelem és vérzés idézte elő. Ápolásom alatt magához jött a fiatal hölgy, beszélnie azonban nem szabad, csillapító gyógyszert adtam be neki s ennek hatása folytán jótékony álomba merült, valószínű, hogy egy-két óra előtt nem is ébred fel. Fején a seb vizes borogatással van ellátva, mit nóm időről-időre nagy vigyázattal meg fog ujitani. Meg vagyok róla győződve, hogy védencaze már holnap reggel folytathatja utazását.

— Hála Istennek! Szívemből köszönöm önnek ezen értesítést doktor ur, — kiáltá élénken a tanár, oly határtalan öröm volt kifejezve arcán, hogy a doktor meglepetve válaszolt:

— Tehát így vagyunk tanár ur? A fiatal leány bizonyos menyasszonya? Na, üdvözlöm, szívemből üdvözlöm, jóvendőbelijének a legkedvesebb teremést választotta.

— Téved doktor ur, semmiféle összeköttetésben nem állok e hölgygel, ma először láttam őt, a vasúton ösmerkedtünk meg. Az igaz, hogy nagyon kedvesnek és szeretetreméltónak találom, s ezzel mindent elmondtam. Különbön férjes nő, — gyermekei vannak, s mielőtt őt ide hozták, sürgönyöztem Lipcsébe férjének, Snitzel őrnagynak, kit a legközelebbi vonattal, legfőbb 2 óra múlva várhatunk. Még egyet doktor ur, ön azt mondá, hogy a nagyságos asszony mélyen alszik: megengedi-e néhány pillanatra belépni szobájába? Csak egy percze szeretném őt látni, megbizonyosodni arról hogy élete meg van mentve.

— Óvatosan lépjen be, legyen csendesen és csak pár pillanattig maradjon a szobában, nem szabad neki felébrednie. Isten önnel!

A doktor vette kalapját s menés közben mormogott: „semmi összeköttetés” — na ez kitérő! Végre a férj uram nagyszerű féltékenységi jelenetnek leszünk tanúi, no ez érdekesnek ígérkezik. Mert, hogy ez az ember szerelmes a szép asszonykába, azt még a vak is láthatja.

Ez alatt Roditz tanár halkán belépett a mellékszobába, hol Ilona gondosan elhelyezve feküdt nyugágyán. Áhítatos félelemmel tekintett a szunyadóra, kinek halvány arca élesen tünt elő a nyugágy sötét háttéréből, piros ajkai lassan szedték a lélegzetet, kibontott dús barna haja betérite a párnát. Mélyen s édesen aludni látszott. A homlokán levő vizes kendő eltakarta szemét.

Hosszasan elmélyedve szemlélte Roditz; újra és újra ismételte önmagának, hogy másnak a neje, hogy nem szabad rá gondolnia. Egy benső hang mégis azt susogta neki: Vele boldog lennél!

Végre egy lépést tett előre, óvatosan megcsókolta kezét, aztán gyorsan elhagyta a szobát, hogy a lipcsei vonat megérkezése előtt még egy sétát tegyen.

tek.

ár
ACHHalmvasp.
ék. Kapu-
voiságra.

épek

Lengyelország
Lengyelország

yokkal

14 óra a.
évél
óra alatt

mellett

ttel

nyokkal

r

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

ACH

igazgató.

egy, a hogy azt szívök sugalja. De gondolják meg, hogy egy jó iparos előtt mindig szebb jövő áll, mint egy az életbe kilökött pártfogó nélküli szegény „v é g z e t t” fiú előtt.

A szülők kötelessége gyermekeik jövő boldogságáról gondoskodni. És ha a szegény szülő mást nem, de annyit tegyen meg gyermeke érdekében, hogy azt az iparos pályára akkor adja, ha az a népiskolán kívül legalább polgári iskolát is végzett.

Az nem sok! S ha ez megvan, úgy kétszeresen gondoskodtak az iparos pályára adott gyermek jövőjéről, mert az nem mint számkivetett lény fog a jövő iparososztály között nyüglődni, hanem mint elismert művelt iparos a többinek nem szégyenére, hanem díszére.

Manapság kevés a művelt iparosa hazánknak. Ez okozza azt is, hogy bizonyos korrumpált népei a társadalomnak, a kik át meg áthandléroztak minden pályát, végre mégis az iparos pályát választják megélhetésük biztosítására, mert a meglévő iparosokat, ha minden tekintetben nem is, de a vevő- és megrendelővel bánásmódjuk által fölülműlják: mivel erre a mostani iparosoknak nagyon csekély része képes.

Törekedjenek a szülők gyermekeiket becsületes iparosnak képezetni, nehogy czéltalan iskoláztatás után nagy költség és sok idővesztés árán ébredjenek a szomorú valóra, s akkor bánják meg rosszul intézett cselekedetüket, mikor már késő.

Okuljon a fenti sorokon, s vonja le magának a következtetést mindazon szülő, a kinek gyermeke jövője a szívében fekszik.

SZ. K.

Szegedi levél.

Szeged, 1889. július 29.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Valamikor, már bizony azt sem tudom, hogy mikor, megígértém, hogy mivel oly nagyon érdeklődik a gr. Tisza által renovált Szeged minden zége-zuga iránt, s én meg annak a gróf Tiszának a jóakarataiból páradicsomai állapot felé vergődő városnak ezivise vagyok: mondom, megígértém, hogy az itthon fennálló helyzet signaturájáról, s az ön b. lapja olvasóit érdeklő dolgok konstellációiról egész terjedelmes leírást fogok meneszteni.

Irok tehát a jelen helyzetéről.

Egy darab idő óta azt tapasztalom, hogy a fiakeres szakosztály tagjai nem vetnek olyan elhes szemétram ha mellettük elmegyek, mint az előtt.

Törtém az eszemet: ugyan mi lehet ennek az oka? Rájöttem a dolog nyitására aztán, a mi abban áll, hogy a bérkocsi hadnak nagyobb része le van tartva s így a többi kevés kocsi minden kínálgatás nélkül is akad passzser.

Midőn 2 óra mulva visszatért, Belden doktor épen akkor vezetett be egy katonatisztet a szobába. mindjárt gondolta, hogy ez az őrnagy. Roditz magát hiden megghajta közeledett az idegenhez.

— Bizonytal Snitzel őrnagy urat van szerencsém láthatni?

Az őrnagy nem valami barátságos indulattal fogadta azt a férfit, ki őt ide kényszerítette. Gúnyos mosoly játszadozott arcán, a mint odavetölég válaszolta:

— Eltalálta, s ön valószínűleg Roditz tanár, ki nekem sürgönyözött?

— Igen, bátorítottam ezt tenni, mivel nem tudtam, hogy fog hangzani az orvos véleménye; veszély hála Istennek nincs. Azonban nagyon jó lesz, ha megsebesült nejt maga kíséri haza.

Az őrnagy — a nélkül, hogy a tanárnak válaszolt volna — az orvoshoz fordult röviden s egészen közönyösen kérdé tőle:

Tehát nincs komoly veszély? Nincs magán kívül, az ijedség nem zavarta meg?

— Nyugodt lehet őrnagy ur — válaszolt kelletlen hangon megbotráncozott doktor. — Neje fején sebesült meg, a seb ugyan nagyon vérzett, de egészen veszélytelen s gyorsan be fog gyógyulni, a mellékszobában alszik, de minden pillanatban felébredhet és akkor üdvözölhetik egymást, csak arra kérem, hogy semmi izgató, nyugtalanító otthoni híreket ne közöljön vele.

Hogy az én megjelenésem milyen hatással lesz rá azt nem tudom, főlem azonban semmiféle nyugtalanító híreket nem fog a nagyságos asszony hallani.

— A kinek gyermekei vannak — válaszolt ne-

Jámbor képu urakat látni vágató bérkocsikon, olyanokat a kirkól még az irigy sem mondhatta, hogy valaha ilyen féle mulatságra egy baka-forintot is megszavaztak saját kasszájukból. Kérdezhetné valaki, hát most mi birta őket ilyen áldozatra. Utána néztem s kitudiam, hogy azok a jámbor képu urak egytől-egyig egy 400 főnyi bizottságnak a tagjai, mely bizottság a legkisebb kapacitásoktól is ki tudja eszközölni, hogy az „Országos dalárünnepély” alkalmával a vidéki dalárdák tagjai közül egyet-kettőt hajlékukba fogadjanak. A bizottság elén Szabados János h. polgármester áll. A mi a bérkocsikázás eredményét illeti, ha érdeklődik szerkesztő uram, vegye tudomásul, hogy körülbelül negyedszáz szoba van már rendelkezésre bocsátva, olyan formán, hogy mindegyikbeu 3—4 dalár lakhassék. Ez már így jól volna, azonban az ünnepszeg a zóna-tarifa belépte után lesz s így a műkedvelők s pártolók, továbbá a mindenféle hallani a aró publikum előre láthatólag szép számban képviselhetik magukat. Ezek befogadására van itt elég középület, diszes, tágas szellős, csak az olyanforma alkalmatosságoknak vagyunk szűkeben, a mely pedig szintén kívánatos, hogy a tenger napi fáradalomban kimerült test pihenést és új erőt nyerjen a további élvezetekre. Ez a bőlkendő már megzavarta sok gondolkodó ész kerekét. De a zöld asztal nem azért viseli e hivatalos nevet, hogy az csak álló óraművek támasztó póznáinak alapul szolgáljon. Fölkült egy ülés alkalmából egy uri ember, a ki előre kikötötte, hogy csak egy terjeszti be minden fontolgatás nélkül is elfogadható javaslatát, ha nevet ki nem küriölik, — és indítványozta hogy a honvédség raktárában levő ezer vaságyat kérjék el egy pár napra.

Dictam, factum, s így nyert megoldást az „ágykérdés.”

Az v. n. „Ponyva-bizottság” azon óriási sátor érdekében fejt ki nagymérvű lötást futást, mely alá a Stefania-setányt csak nagy ügygyel bajjal lehet beszorítani s mely alatt a vidéki dalárok fognak vig poharazás között ismerkedni. Hogy ez a bizottság mennyire vergődött már munkálataiban, az még ez idő szeint teljes határozottsággal meg nem állapítható.

Z s a r k ó Gyula szegedi vendéglős gyantázó műhelyt állít föl a „Grand Hotel Tisza” előtt, mindenféle hangköszörülő szerszámmal dúsan berendezve. A speciális alkotású vendéglő czime lesz „Szegedi halász-csárda.”

Szórakozást nyújtó alkalom lesz ezen kívül a bölcsesbeknek a Somogyi-könyvtár, melyet e napokon nyitva tartanak, és a felállítandó múzeum beszerzett régiségeinek megtekintése.

A vendégszerüpet játszó vidékieknek azonban talán legtöbb élvezetet nyújt — saját produktioikon kívül — a mindenféle verseny.

Ezek közt persze a legelső a magyar sport: a ló verseny. Öt díj van kitűzve; eddig már mindnyájára jelentkezett vagy öt szalajtó.

A halász csolnak verseny, három díjjal egybekötve, csolnakázó lesz biztosan 20.

S z a n d o t i n (lélekvesztő) verseny szintén három díjjal, van jelentkező rá 5.

A s z e g e d i c s o l n a k á z ó e g y l e t e versenyét hat evezős páros ladikokon, 3 díjjal.

Sok mindenféle bizottság, mely arra alakult, hogy a dalárünnepélyt minél fenyeesebbé, és a résztvevők

heztlve a doctor az ki van téve az ilyeneknek, ez saját tapasztalatom után mondhatom.

Az őrnagy egy pillanatig a bámulattól némán állott. — „Gyermekek” ezt mondta az orvos, a dolog mindinkább érdekessé válik. Eszébe jutott, hogy azt már az idegen is erősítette A legvalószínűlenebb véletlenség játszik itt össze? Nyugodtságot mind a mellett meg kell őrizni, hisz végre csak ki fog derülni a valóság mindenesetre látnia kell az őrnagynét.

— És önök — fordult mindkét férfihoz az őrnagy, — meg vannak arról győződve, hogy ez a hölgy Snitzel őrnagyné? Ő maga mondta ezt a nevet és beszélt gyermekeiről?

— Bizonytal — válaszolt a tanár, bosszúsán az őrnagy gúnyos hangja miatt, kinek azonban most nem sikerült egy mosolyt elnyomni s udvariasan meghajolva mondá:

— Ha ez a hölgy magát mint Snitzel őrnagynét mutatta be, úgy annak igaznak kell lenni, mert azonban — tette hozzá vidáman, ohajtom őt látni.

— Kérem — hangzott az orvos kurta felcete s ő maga előre belépett a szomszéd szobába.

Hona, épen felébredt álmából gyorsan hozzá lépett a doctor s mondá:

— Itt hozom férjét asszonyom, ki sürgönyünk következtében rögtön ide sietett.

(Vége köv.)

minél mulatságosabbá tegyék: még mindig ujjabb-ujabb meglepetésen töri fejét.

De hiszen ugy látszik nem is hiába való a nagy készülődés!

Mintegy negyven dalárda bejelentette már magát a versenyre, s még most is jelentkeznek.

A hányat tudok, ide írom: Budai Zeneakademia, nemzeti zenede (Budapest), balassa-gyarmati dalárda, békési dalegylet, kassai dalegylet, központi dalegylet (Budapest), brassói magyar dalárda, egri dalkör, nyegykikindai dalárda, báttaszéki dalárda, szamos-ujvári dalárda, pécsváradi dalárda, iglói dalárda, losonezi dalegylet, miskolci polgári dalárda, eperjesi dalegylet, zenesegelyző egylet (Budapest), budapesti asztalos ifjak ön épző egylete, zombori kaszinó egyleti dalárda, újpesti dalkar, komáromi dalárda, lugosi magyar dalegylet, hódmezővásárhelyi dalegylet, Ganz gyári dalkar (Budapest) budapesti cipész ifjak dalköre, szarvasi dalkar.

Kisebbszerű ünnepelekre is annyi vidéki szokott berándolni, hogy ilyen alkalmakkor Szeged egész fővárosias; hogy most mennyi lesz olyan, a ki csak nézni és hallani jön, arról bajos még csak tájékoztatást adni is.

A szegedi dalárda ezüst-babérkoszorúja, melyet a versenyre díjjal felajánlott már elkészült s megérkezett a dalárda elnökségéhez. A remekmű egy babérkoszorú aranyozott ezöstszalagjára e sorok vannak vésvé: „A szegedi dalárda versenydíja az 1889-ben tartott országos dalünnepelekre.”

Tudom, sok vidéki dalárának faj a foga erre a becses kis jószágra; de ha már ki kell mondani, amit gondoltam — én bizony amint ide hozták mindjárt a jó szarvasiaknak szántam. Szinte képezem is már, milyen triumfussal veszi majd vállaira a lelkes szarvasi közönség a dalárda sajátkülön Placszközsigáját, mikor hazazónáznak a jól kiérdemelt klenodiummal.

Nem tudom, kit boldogítana ez a dicsőség jobban: a szerkesztőt-e, vagy a karvezetőt?

Filovinum János.

Egyetemi és akadémiai hangverseny.

— Szarvas, 1889. aug. 1. —

Ha kedvem volna vicces újság számára írni, végtelen hálás tárgyat szolgáltatna a „mi fiainknak” esütörtöki hangversenye, melyről a beavatottak igen jól tudják, hogy az ezme megszülemlesztől az első kortinafelhuzásig (vagy hogy tán azon túl is?) szakadatlan láncolata volt a bosszantó félreértéseknek s kisebb-nagyobb baklövéseknek. Szépen ki lehetne színezni a 2—3 heti készülődést, kinos vajudásaival, huza vonáival apróbb intrikáival; vagy még sokkal jellemzőbben lehetne illusztrálni e ezim alatt:

Egy hangvígáalom metamorfozisa.

— Több fejezetben —

I. Fejezet.

M Ű S O R:

- 1 A holt költő szerelmec, melodramai zene Lisztől, zenekísérettel szavalja P. Márkus Emilia.
- 2 Paganini Variációk. Hegedűn előadja Joachim.
- 3 Magyar népdalok. — énekl. Splényiné Blaha Lujza.
- 4 Az én mandátumom — Rajz — felolvassa Mikszáth Kálmán.
- 5 Walkürök zohamindulója, Wagner Richárdtól Erkel Sándor vezénylete mellett előadja a m. kir. opera ének, és zenekara.

II. Fejezet.

M Ű S O R:

- 1 Talpra magyarul! Petőfőtől Szavalja Lakatos S.
- 2 Elégia Ernstől, kísérettel vagy a nélkül hegedűn játsza Ruczaháti Zenemér.
- 3 „A blakomban hervadó virágszáj” — ábrándos magándal, — énekl. Kövesy né.
- 4 Miért szakítottam a „Szarvasi Lapokkal”? Humoros önvalomások. Irta és felolvassa Jámbor Lajos.
- 5 „Perdül a sarkán” — induló Fodor Karnagy vezetésével énekl. a Borsódi Vilmos mindkét nemű személyzete.

III. Fejezet.

M Ű S O R:

- 1 Palkó papszeretne lenni. Felmondja Engedelmés Gyurika.
- 2 „Sulyt az átok, mert szerettelek” — kézi harmonikán lüzza Utcai Hangbald.
- 3 „Zu-m-zu-m-zu-m.” Énekl. Herold Margit.
- 4 Kutyámhoz. Költemények, irta és felolvassa Vigyázó Laci.
- 5 „A Köszörsű köszörel” — egy szál hegedű kísérete mellett élénklék az ovoda növendékei.

... Folytassam-e még tovább, t. szerkesztő ur? Vagy úgy? Azt tetszik mondani, hogy takarékosabban bánjak a papirossal, s fordítsam a nem minden alap nélküli tréfa hangját a komoly kritika stílusár?

De kérem, itt már igazán „difficile est satiram non scribere.”

Mert hát az az erőfeletti vállalkozás, melynek ifjaink minden képzelmet meghaladó tájékozatlansággal és kiskoru tehetetlenséggel mentek neki, önkéntelenül

eszembe jut Zvarinyi bá

Már n a — „Tere Gyeng

gödött az a siók és abs növegyleti ol pintattal in 73 deputati nyelbe, s n

Ha ne nam most: dig a rende működésről napon át a mikor prók migrainje v nem járt a mezőturi v mama hogy karvezetésr togatásra n

Enny és egyet em S ma

No it hogy irigys repre nem Hane dig igazság

— D san banni — M lat, meg a — Tan nem szives — K

olvasónak az ő szava Róza érzél — E hívó stílus: — E épen csak szen ezek Lapok”-ba czimbalom — B

kedvesebb Vilma k. r — Ig szottak. — A

csillant fel — H — A éreztem; E a mint mo

Ezek ren, a páh volna igaz dijakból, m lett betartv

Ez is De n ,nehezebb — sehogy czélra befó valevő dol rendezése s az a közve konnyelmus hangosan f

szen tartoz kodás negé esájtkozni. Ez n általános n öltön.

Előad l é v é n : estély más A kö szorult tiki megindult hasadása v

A ré változatos pihent elm Az u adjunk a

eszembe juttat egy iskolai versecskét, — még a jó öreg Zvarinyi bácsitól tanulom a história mellett hogy :

„Gyermek-királyt, hadvezért,
Ki erejénél többet mer
Ad az Isten haragjában
A nemzetnek, kit megvér.”

Már maga a kezdet kezdete zavarosabb volt mint a — Teremtés.*

Gyenge volna az én pennám leírni, miképen vergődött az a sok fejtelten láb a félreértések, apprehenziók és absurdumok feneketlen kátyú között. Amit 3—4 nőegyleti okos asszony zaj nélkül, neheztelést kizáró tapintattal intőzne el, azt ezek az uracsok 49 gyűlésen, 73 deputatióval s rájuk valló sok kapkodással ütötték nyélbe, s mégis (vagy talán épen azért) : elfuserálva.

Ha nem lett volna sok egyszer is átélni, elmondanám most : ki, hogyan mondott le különböző, de mindig a rendezők tapintatát dicséző megokolással a közreműködésről, mely igazolomban tartotta a kedélyeket 10 napon át a félelmetes „solo“-kérdés, elmondanám hogy mikor próbára kellett összegyűlni : a tenorsolistának migrainje volt, a basszus duzzogott, hogy ő nála még nem járt annyi küldöttség, mint másnál, a cigányok a mezőtúri vásárban tartották a zeneprobát egy érzékeny mama hogyan támada le azt a szerencsétlent, aki csak karvezetésre vállalkozott, s nem egyszermind ajtónyitogatásra is.

Ennyi malheur-je van az embernek, ha academiái és egyetemi hangverseny rendezésébe fog.

S maga az előadás ?

No itt már elnémulok, nehogy rám fogja valaki, hogy irigység szól belőlem, amér' engem semmifele szerepre nem kértek fel.

Hanem hallgassuk meg a közvéleményt a mely mindig igazságos és hamisíthatatlan

— De csak nem tudnak ezek a fiatalok — okosan bánni az idővel !

— Már az igaz ! Furcsa is volt az a rövid szavalt, meg a hosszú felolvasás !

— Tan félt az a szépszávu kálvinista papjelölt, hogy nem szivesen hallgatják ebben a tót városban ?

— Kár hogy nem adott a hangjából a felolvasónak cserébe — időért ; így hosszabb lett volna az ő szavaltja, s rövidebb és érthetőbb a Sándor és Róza érzékeny története.

— Bezzeg könnyű volt Stein Béla urnak, (a meghívó stílusa) neki fényes és nagyszámú hallgatósága volt.

— Én nem hiszem, hogy azt a tulso páholyost épen csak a Stein ur versei töltötték volna meg, — hiszen ezek a versek már tavaly megjelentek a „Szarvasi Lapok“-ban, nagyobb vonzerő volt itt a Fischl kisasszony cimbalomjátéka.

— Bizony nehéz is volna eldönteni, melyik volt kedvesebb : a Fischl k. a. népdalai-e vagy a Sziráczky Vilma k. a. Cserebogár-ábrándja.*

— Igazán mindketten chicesen és érzéssel játszottak.

— A Chopin-fele Valse-ban pedig nem egyszer csillant fel művészig képzett kedély ragyogása.

— Hát a „Teremtés“ hogy tetszett ?

— Az első előadásban a chaos zenészetű festését éreztem ; hanem az újrás után már lehetett hallani, a mint mondja az Ur, hogy : „Legyen világosság !“

Ezeket a kritikai morzsákat szedtem fel a nézőtérre, a páholyokban olyasmit is hallottam, hogy nem volna igazságtalanság valamiket visszaadni a belépti díjából, mert hogy a program is csak úgy megfizetve lett betartva.

Ez is vád ! Mosakodjék, a ki hibás benne !

De mind ennél nagyobb baj az, hogy a publikum „nehezebb felfogású“ részének — s ez a nagyobb rész — sehogy se fér a fejébe, hogyan lehetett a jótékony célra befolyt fillérekből 134 forint elmulatni, holott tudvalevő dolog, hogy nálunk egy ilyen szabású mulatság rendezése soh'se emészt fel többet 60—70 frtnál. Ugyanaz a közvélemény, mely a mult farsangon elítélte hasonló könnyelműség miatt a szarvasi timárijűség egy részét, hangosan felemeli szavát most is, mert talán nem egészen tartozik a legkorrektebb eljárások közé a jótékonykodás negélyezése mellett oktalan túlköltekezésekbe bocsájtkozni.

Ez nem privát vélemény, hanem a közönségnek általános nézete, mely keli hogy a sajtó utján kifejezést öltösn.

Előadás után — kellemes nyári este lévén : a „Bárány“ emeleti termében folyt tovább az estély másik része : a táncmulatság.

A közönség nagy része felvonult s magát a megszorult tikksztó hőség által feszélyeztetni nem engedve, megindult a határtalan jókedv, melynek csak a hajnal hasadása vetett véget.

A résztvevők számáról tanuskodik a gazdag és változatos hölgykoszorú, melyet egy nyugalomba helyezett pihent elme font szebbnél szebb virágokból.

Az udvariasság úgy hozza magával, hogy elsőseget adjunk a mamáknak. Ott voltak : Salacz Ferenczné. Ben-

ka Gyuláné. Ponyiczky Jánosné. Ponyiczky Györgyné, Darabos Sándorné (Békes-Szt.-Andrásról.) Kovács Sándorné. Kuczka Jánosné. Paál Viktoráné. Miháfi Józsefné. Dr. Szlovák Pálné. Dr. Fuchs Edéné. Oláh Miklósné. Boros Vilma. Bárány Miklósné. Kulik Endréné. Bakay Gézané. Tabajdy Sándorné öz. Konez Zs. né. Kiskéry Andorné, Konstantinovits Györgyné, Sziráczky Jánosné. Szemian Daniné Krebsz Ferenczné (Szt.-András.) Grabovics Ivánné. Marosek Györgyné. Grosz Arminné. öz. Berger Gyuláné. Silberstein Fülöpné. Weinberger Mihályné. Huszerl Lipótné. Tausz Mórné. stb.

A leányok közül : Konstantinovics Szidike. Ponyiczky Etelka, és Gizella. Miháfi Melán és Jolan. Darabos Aranka és Jolánka. (Szt.-Andrásról.) Konez Janka Vilma és Erzsike. Fuchs Gizella. Kuczka Ilona. Paál Ilona. Sziráczky Vilma és Irén. Delhanyi Mariska. Benka Jolánka, Mariska, és Ilka. Szemian Vilma. Szemian Gizella. Glasner Irén. Rethy Ilona. Berger nővérek Krebsz Mariska (Szent-Andrásról. Kiskéry Etelka. Kiskéry Mariska. Dely Hermin és Irén. Krecsmárik Juliska, Kieska Berta. Marosek Etel. Huszerl Paula. Fischl nővérek. Lázár Ilona, Sárosy Lina. Sárosy Giza. Tausz Malvin. Petrács nővérek. Tényik Erzsike. Grosz Lujza. Guttmann nővérek. Ungár Paulin. Lévy nővérek, Forschner nővérek. Robicsék Róza. Passauer Sarolta. Weinberger Lujza. Kopper Gizella.

Hogy ki volt a legszebb ?

Nekem az, ki — bár körülé egy megbajsztalantított mindig mosolygós fő s egy-egy árvagyamügyi s m. k. adóhivatali existencia kelt versenyre egymás tyűkszemének letaposásában, — mosolyával ráért engem is felkeresni, hogy legalább ez éjre elmondhattam :

„Nekem is van virágom !“

Hanem most már nagyon is sokat találtam mondani ; azért hát

C S I T T I

Ujdonságok.

— **Nyilvános számadás.** A kerületi tanári nyugdíjalap javára f. é. Augusztus 1-én rendezett hangverseny összes bevétele 175 frt összes kiadása 140 frt 81 kr. (A jótékony cél iránti tekintetből kíváncsiak volnának a kiadások részletezésére is. — Szerk.) Tiszta jövelem : 34 frt 19 kr. az az harmincznégy forint 19kr. Felülfizettek : Gróf Bolza Géza 10 frt. Tabajdy Sándor 4 frt 20 kr. Szirmai L. Árpád 1 frt. 20 kr. ifj. Medveczky József 1 frt 20 kr. Haviár Dániel 2 frt. Robicsék Károly 1 frt Petneházy Ferencz 1 frt Dr. Mikolay N. 40 kr. Jánossy Géza 60 kr. Frankó János 40, Baghy Pál 40. Kristóffy Dezső 40 kr. Dr. Szlovák Pál 80 kr. Melis György 40 kr. Golián Soma 40 kr. Dr. Szemző Gyula 40 kr. Konez Elek 40 kr. ifj. Csernak János 20 kr. Guttmann Hermann 50 kr. Pollák Martzi 20 kr. Mooskónyi József 40 kr. Áchim Ádám 20 kr. (Tudunkkal 1 frt. Szerk.) A rendezőség.

— **Fogós kérdés.** Ezt ugyan tárgyánál fogva a gazdasági rovatban kellene közölnünk, de mivel ott többnyire csak a szedőgyerekeknek s a feledésnek irunk, jobb lesz talán ide, a feltűnőbb s inkább olvasott helyre íglatni egy kis vasárnapi fejtörés okéért azt a fogós kérdést, melyet lapunk egyik barátja — elismert nemzetgazdász — küldött be hozzánk. Hangzik pedig ekképen. A városháza előtti kertben — ott a díszes rácskerítés között — miért vetették a dinnyét olyan ritkán ?

— **Köszönetnyilvánítás.** Az egyet, és akadémiái ifjúság ez úton fejezi ki köszönetét mindazon úrhölgyeknek és urnaknak, kik a vegyeskarban részvételük által a hangverseny sikerét előmozdították. Köszönetét fejezi ki Varga József főgymn. zenetanár urnak a karvezetése és betanítása körül kifejtett buzgalmáért s végül az egész közönségnek, hogy pártfogását tőle meg nem vont. A rendezőbizottság

— **Küthba lökők társai** Hegedüs Józsi, harmad fél éves békes-szt.-andrási fiúcskát jul. 29-én aztán sikoltozva szélfutottak. A fiúcska apja — Hegedüs Balázs meghalotta a zajt, szerencsétlenséget gyanítva a küthob rohanat s a mikor abban „édes“ gyermekét látta vergődni, bántulatos ügyességgel — kézzel lábbal támaszkodva a kút oldalához — majdnem hihetetlen gyorsasággal leboacsátokozott s megmentette fiat a biztos haláltól.

— **Színészet.** A Borsody és Mosonyi igazgatása alatt álló dráma-vígjáték, népszimű és operettársaság tegnap, Szombaton este kezdte meg előadásait nyári szinkörünkben, Szinre került : Valás után, vígjáték Az előadásról bővebben jövő számunkban emlékezünk meg.

— **Hymen.** Liska István polgártársunk szép leányát Enmát. mult hó 30. vezette oltárhoz Petrics Pál mezőberényi iparos.

— **Színházi műsor a jövő hétre.** Ma, Vasárnap színre kerül : Felhő Klári Rátkay népsziműve, Hétfőn aug. 5. szünet. Kedden aug. 6. Nebántsdi-virág, operette, Szerdán aug. 7. Szünet. Csütörtökön aug. 8. : Thurán Anna, történelmi dráma. Pénteken aug. 9. Szünet, Szombaton aug. 10. Királyfogás, Konti operetteje, Vasárnap aug. 11. Uzsai Gyöngy új népszimű.

— **Üzlethelyiségváltás.** Szikes Antal lapunk kiadótulajdonosa, könyv- és papirkereskedésé a Sinkovits-fele épületből aug. 1-én lakására, a szomszédos Grimm-fele házba tette át ; a könyvkereskedés helyébe Chorus Iván költözöködött üveg és porcellák raktárával.

— **Halálozás.** Elefánt Pal szarvasi kereskedő mult hó 30-án este 11 órakor 4 heti súlyos szenvedés után elhunyt. Temetése aug. 1-én ment végbe nagy részvét mellett Nyugodjék békével !

— **Helyreigazítás.** Bosszautó és értelemzavari sajtóhiba esüszött be mult számunk vezérezékkébe a szöveg tördelése közben. Ugyanis az első hasáb utolsó kikezdésének vége tévedésből a második hasáb utózára került. Az így helytelenül elosztott hat csonka sort az első hasáb folytatás gyanánt olvasva, következőleg fog hangzani a különben be nem fejezett s értelem nélküli kikezdés : „Igen. Főiskolánk fenntartótestülete és patronatusa mindenkor el tudta találni a módot, talált eszközöket arra, hogy intézete, az abban honos tanszellem, a hivatásuk magaslatán álló tanerők, s az ezek által nyújtott tudományos képzés foka tekintetében is kiálljanak a versenyt a provincia jöhinek örvendő hasonemű tanintézeteivel ; s az utókor kell, hogy halásan ismerje el, mikép az elődök szivesen és örömezt hoztak nagyobb mérvű áldozatokat is, annak tudatában, hogy a mit verejtékkel szerzett javaikból a szellem oltárára hoznak áldozatul, az az áldozat bőségesen hozza meg jutalmát a jövő nemzedék számára“ stb.

— **Az öcsödi templom renoválása.** Öcsödön az ev. ref. egyház templomának és tornyának alapos restaurálását határozta el. A munkalapot, mely már folyamatba is vétetett Mátay Lajos ismert jövevény építész vállalta el 4550 frtért, — s a szerződés szerint okt. végére végbe is menend. — Főbb pontjai a munkalathoz : A torony falazatáról a régi vakolat letisztítása s vízhatlan cemenettel újra behuzása, a templomfalazatnak kívül belül fehér vakolattal újra tisztítása, a templomra új zsindeletető készítése, a torony gombja, vitorla s buzogányának tűzben aranyozása, új villámhárító, új templomablakok készítése vas kerettel, a templom belső utainak, tereinek cemenet koczkalappal padlózása, padok, ajtók szelőkőzők, orgona, chatredrale újrafestése, a templom körül vízfelfogó és levezető esztorna készítése, szóval az egész épületnek renoválása. Ezenkívül Mátrainak két vállalata van a községben, u. m. Kiss János ügyvéd díszes házat épített vele saját portáján, melybe az „orosházi takarékpénztár öcsödi fiókja“ fogja helyiségét áttenni, — a „polgárikör“ pedig épületét oly módon bővít, hogy a mostanihoz egy új, díszes, az igényeknek jobban megfelelő épületet ragasztat, s ebben egy nagy társalgó (billiard-, tánc-) terem s egy olvasó szoba lesz, a régi pedig az „első öcsödi takarékpénztár“ részére hasznosbörbe adatik.

— **Meghívó.** Az országos vöröskereszt egyet saját pénztára javára Mezőberényben 1889 aug. 6-án a magyar királyhoz címzett szálloda nagytermében Jantsovits Margit, Vincze Mariska urhölgyek és Varga József ur szives közreműködése mellett Hangversenyt rendez, következő műsorral : 1. A tavasz ébredése. Daljáték zongorakísérettel. Szerzetté Erney József és Poldini Ede Varga József zenetanár ur vezetése és zongorakísérete mellett előadják : Benka Ilka, Benka Jolán, Benka Mariska, Berthoti Lujza, Berthoti Böske, Budai Nina, Bndai Róza, Bezzeg Ilka, Dobozy Ilka, Erdői Margit, Hoffer Irma, Holtzer Matild, Kramer Mariska, Kollár Klára, Kurländer Irén, Lavatka Ilonka, Minich Mariska, Minich Ilka, Nagy Margit, Ponyiczky Giza, Schäfer Mariska, Stern Lotti, Stern Sarolta, Stern Róza, Stern Aranka, Szabó Juliska, Wallner Ilka urhölgyek, 2. Szavál Vincze Mariska urhölgy. 3. Fior di margherita (vocal polca) L. Ardi től. Fiora keringő a „Királyfogás“ operettéből, Konti J.-től. Éneklé Jantsovits Margit urhölgy. Zongorán kíséri Varga József ur. 4. Rode, Violin concert Nr. 7. Előadja Kramer Gusztáv ur. zongorán kíséri Kramer Teréz urhölgy. 5. Rapsodia. Liszt Ferencztől Zongorán előadja Erdői Margit urhölgy. 6. Magyar népdalok. Előadja Jantsovits Margit urhölgy, zongorán kíséri Varga József ur. 7. Suite. Ahientől. Zongorán négy kézre játszik Hoffer Irma és Kramer Teréz urhölgyek. 8. Szavál Berthoti István ur. A hangversenyt zártkörű táncvigalom követi. A hangverseny kezdete pont 8 órakor. Belépti díj : család jogy 3 frt. személyjegy 1 frt.

— **Rendőri hírek.** Jó fogást tett a helybeli csendőrség f. évi július hó 27. és 28-án a szt-andrás rendőrség segélyével. Az említett napokon ugyanis egy már megalakulásban levő, 4 tagból álló tolvajbandát, — melynek vezetője a már több ízben büntetett előlelt szt.-andrási illetőségű Bagi Mihály volt, — fogtak el több rendbeli lopás, és a szt.-andrási szőlőkben történi épületek felverése miatt. Az illetők már átadattak a helybeli m. kir. bíróságnak. Bagi Mihály különben czéges gonosztevő, legutóbb a nagy-enyedi feygházban 4 és fél évet töltött, honnan mult évi november 13-án szabadult ki — saját szavai szerint — mint megjavult bűnös, de úgy látszik, hamar megunta a tisztességes életet. s oda vágyott vissza hol nem kell a mindennapi kenyeret véres verejtékkel megkeresni.

Felelős szerkesztő : Varga József.

Magyar gőzcséplőkészletek.

Előállítja, pontosan és olcsón szállítja az

Első magyar gazdasági gépgyár

részvénytársulat ezeltől

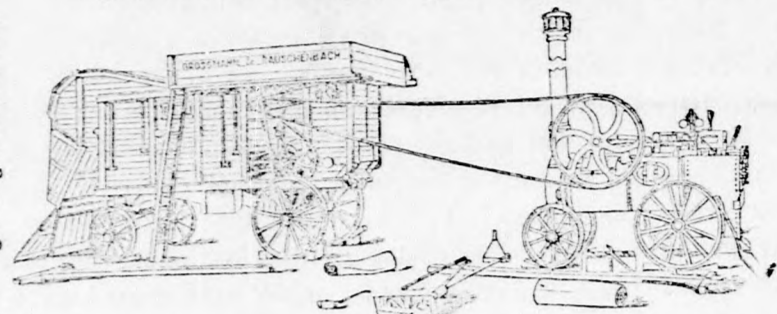
GROSSMANN és RAUSCHENBACH

Gyár: Külső váci-út 7. BUDAPEST az osztr.-magy. államvasp. indóházának megerk. kapujától 10 percznyi távolságra.

Különlegesség:

szab. szegecs rendszerű gőzcséplőgépek
legújabb szerkezetben, legpontosabb kivitelben

Teljes jótállás.

Legelőnyösebb berendezés.

3 1/2, 4 és (új) 6 lóerjű mozcsonyokhoz és mozcsonyokkal
Szénfűtésnél kell 200-250 300-350 kg. szén (fa aránylag) 14 óra a.
Szalmafűtésnél kell 5-7 5-7 kéve szalma 100 kcsé (pelt kévé)él
Cséplési képesség 5-7000 7-10000 közép nagyságu kéve 14 óra alatt
a magoknak legelőnye esobb kicséplése, kiűnő ti zlitása és osztályozása mellett.

Verőlécezes gőzcséplőgépek vaskerettel
0, 9 s 10 lóerjű fa-, szén- és szalmafűtési mozcsonyokhoz s mozcsonyokkal

Első magyar gazdasági gépgyár

részvénytársulat ezeltől

GROSSMANN és RAUSCHENBACH

Kizárólag hazai gyártmányok.

12-11

Legjobb asztali- és üdítőital.

Hazánk legkedveltebb

savanyuvize

A MOHAI **ÁGNES** FORRÁS.

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.

Ő felsége József főherceg, és ő felsége Milán szerb király

asztalán rendes itallal szolgál.

Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében is ép úgy mint hazánkban általánosan a kolera megbetegedés ellen praeservatív gyógyszernek bizonyult. — Mindazon tisztelt fogyasztóink, kik ezen ásványvizet akár borral, gyógy-czélokra, vagy tisztán mint asztalvizet előszeretettel használják, kérjük azt rövidtve

ÁGNES.

forrás néven kiszolgáltattani. — A nagyérdemű közönségnek ásványvizünket szives jóindulatába ajánlván, maradtunk teljes tisztelettel az **ÁGNES**-forrás kutkezelősége Mohán.

Friss töltésben az ország minden gyógyszerüzében, füszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

Országos főraktár

ÉDESKUTY L.

m. kir. és szerb kir. udvari ásványviz-szállítónál
BUDAPESTEN, Erzsébet-tér 7. sz.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Raktár Szarvason: Nyácsik Soma és Réthy Sándor uraknál.

12-11

legkitűnőbb óvszer valamennyi rovar ellen!

Ezen legújabb kiváló különlegesség meglepő erővel és gyorsasággal pusztít el lakásokban, konyhákban és vendéglőkben mindennemű férget, nemkülönben házálatainkon, istállóknak, növényeken, üvegházakban és kertekben.

Valódi minőségű „ZACHERLIN” csak: névalírás és védjegygyel ellátott eredeti palackokban árulatik. A mi nyitott papíroiban méretük ki, az sohasem „ZACHERL”-féle különlegesség!

Kaphatók Szarvason: Nyácsik Soma, Réthy Sándor. Gyoma: Weidinger György, Madoy Ágoston. Mező-Berény: Piltz Márton, Urszinyi Sándor. Orosháza: Vandlik János, Palóczy Lajos, Posewitz Cornél. Kun Szt. Márton: Vágó és Társa. Szentes: Dobray Sándor. Török-Szt. Miklós: Külley Béla. 8-10

Véletlen!

Az előhaladott évad és pénzüke lehetővé tették nekem, hogy egy nagy gyárnak kendő készletét megvegyem; minél fogva azon helyzetben vagyok, hogy minden árholgynak egy óriási nagy, vastag, meleg el nem pusztítható kendőt bányulatos olcsó áron, az az 1 fnt 83 krért szállíthatok. Ezen lelette divatos kendők a legjobb gyapjából vannak szürkében három árnyalattal világos, közép és halványzürke) finom rojtokkal ellátva, sötét szíjlel (bordüre); 175. cm. hosszúak és 175 cm. szélesek. Sietni kell a megrendeléssel, míg a készletben tart, mert ilyen alkalmat nem kínálkozik többé. Megrendelések késpénz vagy utánvétellel történhetnek.

1000-szer nagyobbra látható minden tárgy az ujonnan feltalált Csoda-Zsebmikroszkoppal minél fogva ez nélkülözhetlen minden kereskedő, tanító s tanulóknak, sőt szükséges és hasznos minden háztartásnál az ételék és italok megvizsgálása végett. Minden dob. egy próbatárggyal van ellátva és mindenik mellé azonkívül egy lupe van mellékelve, mely roviátoknak olvasá-nál rendkívül hasznos. Megrendelések késpénz vagy utánvét mellett eszkozölhetők. Darabja csak 1 fnt 50 kr.

U n i k u m! Az egészen ujonnan feltalált világító ingaóra, finoman polírozott, üregek kerekded kerekbe foglalva koltó (vecker) és jeladó készülékkel, két bronzirozott szállal éspontot számlálással (Zifferblatt), mely még sötét éjszaka is minden más világító szer nélkül is étkénen világít, mint a hold; és ezen nélkülözhetlen órákerül csak 2 forint 75 krba. Minden megrendelt óra a tisztán ehhez készített posta-ládácskába csomagoltatik és utánvétellel vagy az előlegesen beküldött összeg mellett a világ minden részébe szállíttatik. 14-50 A szállítóház D. KLEKNER által. Bécs, I. Postgasse 20

HIRDETÉS.

Katonai előkészítő iskola
Budapestben Deák Ferencz utca 14. sz.
Katonai előkészítő iskolámban f. é. július hóban újabb **egy éves önkéntesi tanfolyamot** nyitok oly ijjak számára, kik középszerűségi nem végeztek, felvételnék mint magántanulók és oda-haza tanulhatnak.
Október 1-től tényleg szolgáló egy éves önkéntesek teljes ellátásra felvételeinek és kellő oktatásban részesülnek. Bővebb felvilágosítás programm által srezeshető.
Somogyi Vilmos
igazgató.
4-10

Hirdetés,

Van szerencsém a cséplési idényre cséplőgép tulajdonosokkal tudatni, miszerint kitűnő szén készletemet a legjutányosabb áron szállítom. Együttal a legjobb minőségű tűzfátomat is a legolcsóbb áron számítom. A n. é. közönség pártfogását kérvagyok

tisztelettel:
POLITZER MÓR.

Hirdetmény.

Néhai Rafinszkyné Nagytemplom-utczában levő 507. számú háza eladó. Ugyanott egy a temető alatti jókarbna levő szőlőskert is adó. Értekezhetni a tulajdonosnó

Kiskéry Etelkával.

Hirdetés.

Korik János Beliczey utcán levő házában egy bolthelyiség és mellék-helyiségekből álló lakás Szt.-Mihály-napjától kiadó.

Értekezhetni a tulajdonossal.